



**04 MARTIE  
CANON DE RUGACIUNE 2  
CATRE  
SF. CUVIOS  
GHERASIM DE LA IORDAN  
IERUSALIM, 1902**

Ὡδὴ α' ἤχος β'.

Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διε-  
λόντι θάλασσαν καὶ ἰδηγήσαντι τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε δου-  
λείας Αἰγυπτίας ὅτι δεδόξασται.

Τὸν φωτισμὸν τὸν τῆς Τριάδος Γεράσιμε, ἐν τῇ ψυ-  
χῇ δεξάμενος, κόσμου κατέλιπες ἀχλυώδη ἀπάτην καὶ  
τῆς ὑπερκοσμίου δόξης ἐπέτυχες.

Σὺ τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυ-  
ρωθέντι ὅσιε κατηκολούθησας, καὶ μονάσας πανσόφως  
ἐγκρατεία πάτερ ἐμείωσας.

Χωρητικὸν τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος ἐξ ἀ-  
παλῶν δυνάμεων σου σκεῦος γεγένησαι, καὶ τῆς ἄνω  
πολίτης Σιών καὶ κληρονόμος μάκαρ Γεράσιμε.

Μόνη Θεὸν πᾶσι, τὸν ὄντα ἀχώρητον σοὶ χωρητὸν  
γενόμενον, δι' ἀγαθότητα ἀπεκύησας κόρη, ὃν αἶτησαι  
σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὦδὴ γ'.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ βίος σου τερπνός, ὁ λόγος ἄλατι ἀγάπης θεόφρον ἐξηρτυμένος· ἡ καρδία εὐκατάνυκτος διὰ τοῦτό σε πίστει μακαρίζομεν.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς ὀφθέντος σώματι· τὸν θεῖον σεβόμενος χαρακτῆρα, διωγμοὺς πάτερ ὑπήνεγκας καὶ κινδύνους καὶ θλίψεις παμμακάριστε.

Ὡς θῦμα κικθαρόν σαυτὸν προσήγαγες Κυρίῳ, νεκρώσει τῆς ἁμαρτίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους αὐτῷ ἀσκητῆς τε ὡς ἔννομος προσήγαγες.

Κάθισμα ἤχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὸς κατεμάρανας, τὰς ἡδονὰς ἀνδρικῶς, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς φανοτάταις αὐγαῖς, παμμάκαρ τοῦ πνεύματος· ὄθεν σε συνελθόντες εὐφημοῦμεν ἐν ὕμνοις, μνήμην σου τὴν ἁγίαν, ἑορτὴν ἑορτάζοντες, πόθῳ ἐν ἧ καὶ εὐφημοῦμέν σε πάτερ Γεράσιμε.

Χριστῷ ἠκολούθησας κόσμον ἀφέμενος, καὶ σάρκα ὑπέταξας δι' ἐγκρατείας σαφῶς, παμμάκαρ Γεράσιμε· ὄθεν ἐν τῇ ἀσκήσει χρίσμα ἅγιον ἔσχες, νῦν δὲ πρὸς τὰς αὐλούς μετέθης χορείας πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἐκαίνισας ἄχραντε τῷ θεῷ τόκῳ σου· φθαρεῖσαν ἐν πάθει τῶν γηγενῶν τὴν θνητῆς οὐσίας, καὶ ἤγειρας πάντας ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὄθεν

σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες παρθέγε, δεδοξασμένη ὡς προεφύτευσας.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ ἄχραντος μήτηρ σου λόγε Θεοῦ μητρικῶς ὀρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν τῆς οἰκονομίας σου καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλόνηρωπε.

Ὀλονύκτοις δεήσεσι, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος κοιμήσεως ἀπαθείας ὤφθης λύχνος ἀκοίμητος.

Τῶν δακρύων τοῖς ρεύμασιν διηνεκῶς λουόμενος παμμάκαρ καθαρὸν δοχεῖον ὤφθης τοῦ πνεύματος.

Ταπεινός τε καὶ μέτριος καὶ συμπαθὴς ἀκέραιος καὶ σώφρων ἀσκητῆς Γεράσιμε ἐχρημάτισας.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα· ἡ τον Θεὸν ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

Ὁδὴ ε΄.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς καὶ τῶν αἰῶνων ποιητὴς  
Κύριος· ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων ἐδήγησον  
ἡμᾶς, ἐκτὸς σοῦ γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Δόξης ἐρῶν ἀληθοῦς τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν ὅσιε,  
περιφανῶς πάτερ ἐβδελύξω καὶ γέγονας φωστὴρ ταπει-  
νοφροσύνης ἐμπρέπων φαιδρότητι.

Ἀναστηλῶν ἑαυτὸν ταῖς ὀλονύκτοις προσευχαῖς ἴ-  
στασο· τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι τὰς θείας δεχόμενος αὐ-  
γὰς, πάτερ Θεοφόρε, Θεόφρον, Γεράσιμε.

Ἐν ἐγκρατεία πολλῇ, ἐν ἀγρυπνία ἐκτενῶς ὅσιε, ἐν  
προσευχῇ, κακοπαθείᾳ ἐζήτησας Θεὸν τὸν σὲ πρὸς τὰς  
ἄνω μονὰς μεταθέμενον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμε-  
νοῦς ἄχραντε, ὡς συμπαθῆς ἴασαι καρδίαν ἢ τὸν ἐπὶ  
σταυροῦ σαρκὶ πληγωθέντα ἀρρήτως κυήσασα.

Ὡδὴ στ'.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς, ὦ Θεέ με ἀνάγαγε.

Οἱ κρουνοὶ τῶν δακρῶν σου, ὅσιε, θάλασσαν δεινῶν παθημάτων ἐξήραναν καὶ τὴν ἐκεῖ παράκλησιν, τῇ σεπτῇ σου ψυχῇ προεξένησαν.

Ἄνεξίκακος, πρᾶος, ἀκέραιος, ὄσιος, ἡδύς, ταπεινόφρων καὶ μέτριος καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλεως πανταχοῦ ἀοίδιμε πάτερ γεγένησαι.

Τῇ τῶν θείων ποιμένων ἡ ποιμνὴ σου, πάτερ συνδεδοξασταί, οἷα ποιμένος καλοῦ ποιμήν, σοφὲ Γεράσιμε ὡς ὀσίως τὴν ποιμνὴν ποιμάναντος.

Ὁ βουλήσει τὸ πᾶν ἐργαζόμενος· μήτραν βουληθεὶς ἀπειρόγαμον ὤκησας, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας ἀφθαρσίᾳ τιμήσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Κοντάκιον ἤχος πλ'. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς Καλαμῶνος οἰκιστὴν καὶ ἀσκητὴν ἄριστον

καὶ πρακτικὸν ὑφηγητὴν παναληθέστατον ἀνακράζει σοὶ  
ἡ ποιμένη σου θεορρήμον· μὴ παύσῃ τοῦ ἰκετεύειν ὑπὲρ  
τῶν δούλων σου, λυτρωθῆναι πειρασμῶν Ἀραβικῶν, ὅ-  
σπερ τῶν βρώντων σοὶ, χαίροις πάτερ Γεράσιμε.

### Ὁ οἶκος

Ἄνωθεν γὰρ τὴν χάριν εἰληφώς, παραδόξως τὸν  
θῆρα γὰρ ἡμερώσας, πάτερ, μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς  
ἄσωμάτων βίον μετελθὼν γέγονας ταῖς πάθεσιν ἀνάλω-  
τος, διὸ σὲ νῦν ἰκετεύομεν· χαῖρε σεπτῶν ἀσκητῶν τὸ  
κλέος, χαῖρε λαμπρὰ παρθενίας στήλη, χαῖρε τῆς ἐρή-  
μου τὸ θεῖον γὰρ οἶκημα· χαῖρε τῶν ἐγκλείστων κανῶν  
πρακτικώτατε, χαῖρε στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης  
εὐσεβοῦς, χαῖρε λόγῳ καταρτίσας σου τὰς ψυχὰς τῶν  
ἀσκητῶν· χαῖρε νοῦς ἀπολαύων τῶν χαρίτων τῶν θεί-  
ων· χαῖρε πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθρήσας· χαῖ-  
ρε δι' οὗ ἠσγύνθη ὁ τύραννος· χαῖρε δι' οὗ νῦν ἄγγε-  
λοι χαίρουσι, χαῖρε πηγὴ ζωηρῶν γὰρ ναμάτων, χαῖ-  
ρε σωτὴρ τῶν πιστῶς σοὶ βρώντων, χαίροις πάτερ Γε-  
ράσιμε.

Ὡδή ζ'.

Εἰκόνας χρυσῆς ἐν πεδίῳ Δειηρᾶ λατρευομένης αἱ  
τρεῖς παῖδες κατεπάτησαν ἀθεωτάτου προστάγματος·  
μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐ-  
λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Πολλοὺς διωγμοὺς, ἀνευδότους πειρασμοὺς καθυπο-

μείνας τοὺς τῶν βαρβάρων ἐκτρεπόμενος ὀρθοδοξία λαμ-  
πόμενος, πάντας τοὺς ὀρώντας φωτίζων καὶ κραυγάζων,  
Γεράσιμε, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Χριστοῦ τὴν φρικτὴν παρουσίαν, ἐννοῶν κατανύ-  
ξει, πάντα τὸν βίον διετέλεσας, ἕως οὗ εὐρῆς μακάριε  
κάθαρσιν παισμάτων, τελείαν καὶ αἰωνίαν παράκλη-  
σιν, καὶ φωτισμὸν ἀληθινὸν καὶ δόξαν ἄρρητον.

Ποιμένος Χριστοῦ ἐν πραότητι ψυχῆς ὄφθης ἀρ-  
νίου, καὶ ὑπὸ τούτου παρορμώμενος, ποιμὴν προβάτων  
ἐν πνεύματι πάτερ λογικῶν ἐγνωρίσθης, σὺν αὐτοῖς  
μέλπων πάντοτε, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων  
ἡμῶν.

Παρθένε σεμνή, ἀπειρόγαμε ἀγνή, εὐλογημένη,  
κατὰ πιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἀμαρτανόντων ἢ λύτρω-  
σις, σῶσον με τὸν ἄσωτον, σῶσον τῷ υἱῷ σου, κραυ-  
γάζοντα εὐλογημένη ἢ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὁδὴ η΄.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς τῶν Ἑβραίων ταῖς παισὶ συγκαταβάντα Θεὸν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὁ καθαρῶτατός σου νοῦς, καθαραῖς πρὸς τὸν Θεὸν φωτοχυσίαις, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος καὶ τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν ἐμφρόνως ἐξέκλινεν ὅσιε, κράζων εὐλογεῖτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ βέλη ἔσβεσας σοφέ, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν ἀπαύστων δακρῦων, καὶ πυρωθεὶς τῇ Χριστοῦ ἀγάπῃ, μάκαρ κατέσβεσας τὰς ὑλομιανούσας τῶν ἡδονῶν ἀκάνθας.

Τοῦτο τὸ ποίμνιον σοφέ, ὃ συνήγαγες ταῖς θείαις διδασκαλίαις, καὶ τοὺς πίστει τελούντας τὴν ἱερὰν καὶ σεπτὴν καὶ πλήρους φωτὸς θείαν μνήμη σου, φύλαττε εὐχαῖς σου πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακεῖσαν τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ παρθένε, Θεοτόκε, πότισον, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ'.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ ἴκον-  
τα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶς πεπτωκό-  
τα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου ἀφράστως σωματούμενον  
Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μετὰ πολλοὺς τοὺς καμάτους, μετὰ πόνους μυρί-  
ους, ἰδρῶτάς τε καὶ θλίψεις, ἀληθῶς πρὸς τὸν λιμένα  
κατέπαυσας, τὸν οὐράνιον φέρων, τὸν πλοῦτον τῶν ἐν-  
θέων ἀρετῶν, ἰδρῶτά τε πάτερ, ὀσίων ἐγκαλώπισμα.

Τῆς διακρίσεως λύχνος, τῆς αἰσθήσεως πάτερ ἀκέ-  
ραιος καὶ πρᾶος, συμπαθῆς καὶ εὐκατάνυκτος γέγονας,  
θρηνηδῶν τε καὶ λούων τὴν κλίνην, καθὼς γράφει ὁ  
Δαβίδ, μεθ' οὗ πάντων τῶν πίστει τιμώντων σε μνη-  
μόνευε.

Ἡμερινὸν ὡς ἀστέρα, ὡς τοῦ πνεύματος οἶκον, ὡς  
ρόδον εὐωδίας μυστικῆς, πάτερ ὑπάρχων ἀνάπλεως,  
ὡς ὑψίκομον δένδρον, ὡς δόξης αἰωνίου κοινωνόν, ὡς  
σοφὸν ἀσκητὴν τε τιμῶμέν σε Γεράσιμε.

Ἐν τῇ γαστρὶ σου σκηνώσας ἐκ γαστρὸς προαιωνί-

ου πατρός, ὃνπερ ἐγέννησας Υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄν-  
θρωπος καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ θεομῆτορ ἔδειξεν  
ἡμῖν τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι τὴν ἄφραστόν σου  
κύησιν.

*Ἑξαποστειλάρια: Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.*

Ἄγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτόν,  
ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ θείᾳ, τοῦ Ἰορδάνου παμμάκαρ, ὅθεν  
ὡς ἄγγελος ἀνεδείχθης Γεράσιμε θεοφόρε.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ  
χαρὰ, χριστιανῶν ἢ προστάτις, παρθένε, μήτηρ Κυρίου,  
ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς ρῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

*Ἐτερον: Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.*

Σταυρὸν ἐπωμισάμενος, τὴν ἐρημον κατώκησας,  
ἐμπλατυνόμενος πάτερ, ταῖς ὑπὲρ νοῦν θεωρίαις, ὑφ'  
ᾧ καταλαμπόμενος, φωστὴρ ἐδείχθης ὅσιε, τοῖς ἀ-  
σκηταῖς, Γεράσιμε, πρὸς φῶς αἰεὶ συμβιβάζων, τῶν ἐν-  
τολῶν τοῦ Κυρίου.